

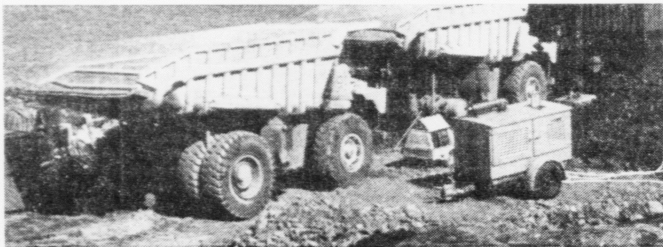
Áhugamálini há lóntakarum væl vard

JAVNAÐARFLOKKURIN hevur altíð lagt stóran dent á at vinna lóntakarabólkunum stórra rættindi og stórra trygd og at verja vunnin rættindi há lóntakarunum.

TÁ TALAN er um vunnin rættindi kann flokkurinn vísa á fólka- og avlamispensiónina, minstulónarskipanina hjá fiskimonnum, sjúkradagpeningaskipanina, ta stytta arbeiðsvíkuna, ta longdu frítíð-

ina, tað hækkaða frítíðarprosentíð, arbeiðaraverndarlógina, trygdargrunnin fyri lónr og avreiðingar, arbeiðsmarknaðareftirlónina o.s.fr.

Í VALSKRÁ síni til lógtingsvalið 17. november hevur javnaðarflokkurinn sjálvandi tikið lóntakarmálini við. Størsta hóttanin í lóntuni er arbeiðsloysi. Her vil javnaðarflokkurinn byrgja upp fyri við at seta arbeiðsskapandi tiltøk í verk. Á almennum stovnum, har tað er møguligt at spara størv burtur, eigur hetta at verða gjørt við náttúrligari frágongd yvir eitt áramál. Tað er ongín loysn at renna fól-

Arbeiðsskapandi tiltøk skulu setast í verk

til hús fyri síðani at senda tey á Almánastovuna eftir for-sorgarhjálp.

JAVNAÐARFLOKKURIN er í móti arbeiðsrætti. Ein tilfúkur verður tí ikki settur á stovn. Til tess at fá meira skipað viðurskipti á arbeiðsmarknaðinum verður víðkaður gerðar-rættur settur á stovn. Hetta er í tráð við sjónarmiðini hjá øllum lóntakarafeløgnum.

FLOKKURIN leggur stóran dent á at verandi skipan við frítíð og frítíðarløn verður varðveitt óbroytt. Somuleiðis leggur flokkurinn dent á at samhaldsfasti arbeiðsmarknaðar eftirlónargrunnurin fer at virka skjótast til ber. At útbúgvingargrunnur verkafólksins verður settur á stovn og at lóg um arbeiðsumhvørvið verður sett í gildi. Meðan javnaðarflokkurinn seinast sat í landsstýrinum varð Arbeiðsumhvørvisráðið skipað. Hetta skuldi millum annað gera uppskot til eina arbeiðsumhvørvislóg.

Vilhelm
Johannesen,
skrivar:

Arbeiðsgevarar og teir borgarligu flokkarnir við fólka-flokkinum á odda vilja hava arbeiðsrætt. Men her siga vit í javnaðarflokkinum korta nei.

VIT FARA til val uppá at skapa lóntakarunum stórra trygd. At vinna teimum stórra rættindi og at verja vunnin rættindi. Tí eiga allir lóntakarar í landinum at greiða atkvøðu fyri JAVNAÐARFLOKKINUM á lógtingsvalinum 17. november. Hetta merkir eitt gott val fyri allar lóntakarabólkarnar. Hetta merkir at áhugamálini hjá lóntakarunum eru væl vard. At tey eru í góðum hondum.

vj.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

KLASSA

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐPÝÐ

Sambandskossur tjóðveldisflokksins

„Í dag og framyvir er tað skylda føroyingsins at halda hesum flokkun (allar undantikið tjóðveldisflokkinn, blaðm.) burtur soleiðis, at teir ikki sleppa at forkoma samfeløgnum við sinum uppgevandi sambandspolitikki. Ein ábyrgdarfullur veljari visir øllum sambandsflokkunum og tí stóðuleysa fólkaflokkinum durafjórðingin valdagin, flokkar sum bara eru livsnoktandi og ikki livsjáttandi“, skrivur 14. September í oddagrein.

Smartur hasin Vilmund. Eingin slingur í valsinum. Tað skal ikki vera neyðugt at keypa 14. Septemb-er aftur og aftur fyri at vita, hvat blaðið nú heldur

um hetta og hatta. Motto er, at hevur tú lisið eina oddagrein, so veit tú, hvat stendur í øllum hinum. Vilmund er besti superføroyski plátuvendarin í hesi öldini, sum tú ongantið fer skeivur av. Einku við samba ella rock & ról, men bara tjóðveldisskról. Aftur og aftur. Sama pláta viku eftir viku, mánað eftir mánað, ár eftir ár og hvør veit, kanska eisini öld eftir öld. Vit fáa at siggja.

Álvaratos, Vilmund, tú ert sjálvur úti um tað. Tú biður um tað. Tú ger skomm tjóðveldisflokksins fullkomna við at venda hesi somu plátuni um svartu samband og ljós loysing aftur og aftur. Ein skuldi trúð tú hevði staðið í læru hjá tinum avgudaða figgjarfrøðingi, sum er serfrøðingur í at endurtaka tey somu orðini... tað gongur bara væl, tað skal nokk fara at ganga,

vit kanna málið, málið verður kannað...

Hví er einki veiggj í tjóðveldisfólki longur! Hvat bagir tykkum. Hvar er sjálvstýrisneistin, hvar er hugflogið, hvar er tykkara nú so uppreklameraða stevna!!!

Tonk tær til: at fara til val uppá bara at kalla hin- ar flokkarnar sambandsk- ar og livsnoktandi — sam- stundis sum tann sokalla- di loysingarflokkurinn tjóðveldisflokkurinn nú í tvey ár hevur klamrað seg til skjúrtuvel sambands- flokksins — er tað ikki ov vánaligt. Hevur hetta nakað við livsjáttan at gera, harra Vilmund. Hví ikki taka í egnan barm og viðganga at Finnogi & Co vanvirdu alla ta gomlu tjóðveldisstevnuna, tá tit rætt og slætt lögdu tykk- um fyri fótur sambands- høvdingans og bønaðu og bóðu um at sleppa at kyssa tær — alt góðtøku

tit bara fyri at halda erka- figgindan, javnaðarflokkin (gud má vita hví) burt- ur.

Tjóðveldið hevur spælt fallt tá tað snýr seg um sjálvstýris- og loysingar- stevnuna. Hesi settu Signar Hansen, Finnogi Ísakson og Hergeir Niel- sen eitt stórt PUNKTUM fyri, tá teir lótu táverandi sambandsleiðaran binda fyri eygu teirra, meðan hann ferði gitna sam- gonguskjalapenn sin.

Soleingi málagníð hjá tjóðveldisflokkinum við valevni sinum heldur fram at lúgva um sambands- friggj flokksins, so leingi fara vit á hesum stað at minna lesaran á, hvat veruliga hendi fyri góðum ári síðani, tá «Føroya ein- asti loysingarflokkur» gav seg upp í fœvning sam- bandsflokksins uttan at seta eitt einasta krav.

Kann vera at sambands- kossur tykkara gjørdist í so beiskur.

Fiskastovnarnir !

Enn er valstriðið ikki rættiliga byrjað. Men tað man fara at vera beint fyri framman. Og hvat kunnu vit so vænta okkum av hesum valstriði! Ílt at siga, tó at allir flokkar fara at selja sína vøru sum frægast. Men gloyma vit nú alt um flokkar og valevni, hvørji eru so mest á- trokandi málini at við- gera í einum valstriði! Eftir okkara metan er tað ikki minst spurn- ingurin um okkara fiskastovnar. Hesum tykjast mong ikki at geva sær stórvegis far- um. Tað, sum fiskifrø- ingar siga nú og tá, tykist ikki at víga so tungt. Men er tað ikki júst spurningurin um, hvussu vit húsast við fiskastovnunum, sum er tað altavgerandi fyri okkum øll! Tað er fisk- inum, vit skulu liva av. Tað er øll orsök til at seta alarmin í gongd. Tí vit eru í dag í ferð

við at niðurfiska tað síðsta, vit eiga av fiskastovnunum undir Føroyum. Fyrst var tað hýsan, síðani tosk- urin, kongafiskurinn, blálangan og nú eisini upsín. Sambært okk- ara fiskifrøðingum hevur nú tann floti, sum fyrr troytti fleiri fiskastovnar, nú allar sum hann er lagt seg eftir at veiða burtur av upsastovninum, sum tiskil verður alt ov hart troyttur. Alt tos um at seta arbeiði í gongd, um at fáa hjólini aftur at mæla o.s.fr. er tómt tala, taka vit ikki okk- um um reiggj og tryggja okkara fiska- stovnar móti niðurfisk- ing.

So skulu valevnni tosa um týðningarmik- il mál í hesum valstrið- num, so eiga tey at byrja við sjálvum grundarlagnum — livs- grundarlagnum — fiskastovnunum.